

Sygnatura akt VI GC 14/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2020r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Łukasz Kozakiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2020r. na posiedzeniu niejawnym1 sprawy

z powództwa **Bank (...)Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **M. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. odsetki ustawowe za opóźnienie:

- od kwoty 8.324,97 zł od dnia 15 maja 2018r. do dnia 8 marca 2019r.,
- od kwoty 7.324,97 zł od dnia 9 marca 2019r. do dnia 11 kwietnia 2019r.,
- od kwoty 6.324,97 zł od dnia 12 kwietnia 2019r. do dnia 30 kwietnia 2019r.,
- od kwoty 5.324,97 zł od dnia 30 kwietnia 2019r. do dnia 3 czerwca 2019r.,
- od kwoty 4.324,97 zł od dnia 4 czerwca 2019r. do dnia 6 sierpnia 2019r.,
- od kwoty 3.324,97 zł od dnia 7 sierpnia 2019r. do dnia 25 sierpnia 2019r.,
- od kwoty 2.324,97 zł od dnia 26 sierpnia 2019r. do dnia 7 października 2019r.,
- od kwoty 1.324,97 zł od dnia 8 października 2019r. do 23 grudnia 2019r.,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.337,75 zł (trzy tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych 75/100) tytułem kosztów procesu.

/SSR Łukasz Kozakiewicz/

UZASADNIENIE

Powód (pierwotnie w postępowaniu elektronicznym) domagał się zasądzenia od pozwanego 14.324,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 maja 2018r. tytułem należności wynikającej z porozumienia o restrukturyzacji kredytu, które wobec jego niewykonywania zostało wypowiedziane co skutkowało wymagalnością całości należności.

Pismem z dnia 5 marca 2019r. powód ograniczył powództwo do kwoty 8.324,97 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 marca 2011r., sygn. akt VI GC 14/19 nakazano pozwanemu aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 14.324,97 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 maja 2018r. i kwotę 2.492,- zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że zawarł z powodem porozumienie na podstawie którego zobowiązany był do spłaty zaległości w ratach po 1000,- zł miesięcznie, które płacił nieregularnie

Wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2019r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu umorzył postępowanie co do kwoty 6.000,- zł (sześć tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 14.324,97 zł od dnia 18 maja 2018r., zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powoda Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 6.324,97 zł (sześć tysięcy trzysta dwadzieścia cztery złote 97/100), dalej idące powództwo oddalając.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 3. Stycznia 2020r., sygn. akt VI Gz 487/19 uchylono zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 26 sierpnia 2019r., sygn. akt VI GC 14/19 postanowienie o umorzeniu postępowania w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie (pkt I), polecając Sądowi I instancji rozstrzygnięcie o tym żądaniu oraz o kosztach procesu.

Pismem z dnia 20 marca 2019r. powód wniósł o zasądzenie odsetek za opóźnienie od:

- 8.324,97 zł od dnia 15 maja 2018r. do dnia 8 marca 2019r.,
- 7.324,97 zł od dnia 9 marca 2019r. do dnia 11 kwietnia 2019r.,
- 6.324,97 zł od dnia 12 kwietnia 2019r. do dnia 30 kwietnia 2019r.,
- 5.324,97 zł od dnia 30 kwietnia 2019r. do dnia 3 czerwca 2019r.,
- 4.324,97 zł od dnia 4 czerwca 2019r. do dnia 6 sierpnia 2019r.,
- 3.324,97 zł od dnia 7 sierpnia 2019r. do dnia 25 sierpnia 2019r.,
- 2.324,97 zł od dnia 26 sierpnia 2019r. do dnia 7 października 2019r.,
- 1.324,97 zł od dnia 8 października 2019r. do 23 grudnia 2019r.

oraz kosztów postępowania za obie instancje.

Pismem z dnia 11 maja 2020r. powód wskazał, że roszczenie w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 1.324,97 zł od 24 grudnia 2019r. jest nieaktualne.

Sąd ustalił.

W dniu 2 lipca 2015r. pozwany zawarł z (...) S.A. porozumienie o restrukturyzacji kredytu udzielonego na podstawie umowy obrotowego kredytu firmowego Nr (...), w ramach którego uznał istnienie zobowiązania z tytułu w/w kredytu w wysokości 33.487,17 zł (§ 1 ust. 1 i 2) i zobowiązał się do jego spłaty w 60 ratach (§ 2).

Dowód: porozumienie Nr (...) z dn. 2.07.2015r. – k. 85 – 95, Regulamin produktów kredytowych dla małych przedsiębiorstw (...) S.A. – k. 96 – 101.

Pismem z dnia 12 lutego 2018r. doręczonym w dniu 15 lutego 2018r., (...) S.A. wypowiedział porozumienie Nr (...) z uwagi na zaległość w zapłacie rat zgodnie z harmonogramem wynoszącą 3.068,90 zł z zastrzeżeniem, że zapłata tej kwoty skutkuje ustaniem skutków prawnych oświadczenia o wypowiedzeniu; wysokość całkowitego zadłużenia pozwanego na dzień 22 lutego 2018r. wynosiła 20.955,84 zł.

Dowód: pismo z dn. 12.02.2018r. z potwierdzeniem nadania i doręczenia – k. 102, 104.

W dniu 17 maja 2018r. (...) S.A. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych banku ustalając wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu porozumienia Nr (...) na kwotę 16.324,97 zł w tym:

- należność główna 15.450,60 zł;
- odsetki umowne za okres 9 stycznia 2018r. – 29 marca 2018r.: 540,58 zł;
- odsetki ustawowe za opóźnienie z okres 30 marca 2018r. – 16 maja 2018r.: 154,31 zł;
- opłaty i prowizje: 179,48 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych – k. 106, 107 – 108.

W dniu 26 kwietnia 2018 pozwany zawarł z (...) S.A. porozumienie Nr (...) w sprawie spłaty zaległej należności wynikającej z porozumienia Nr (...), ustalając że zaległa należność wynosi 16.262,75 zł w tym należności główna: 15.450,60 zł i odsetki umowne, odsetki ustawowe za opóźnienie oraz opłaty i prowizje: 812,15 zł. Spłata zadłużenia miała nastąpić w 16 miesięcznych ratach po 1.000,- zł, płatnych do 25 dnia miesiąca począwszy od maja 2018r. oraz ostatniej ratie wyrównawczej, której wysokość ustalić miał Bank, a która miała obejmować także naliczane w trakcie obowiązywania porozumienia odsetki. W porozumieniu zastrzeżono że jest ono zawierane od warunkiem rozwiązującym braku zapłaty którejkolwiek raty w terminie lub wysokości w nim przewidzianej.

Dowód: porozumienie Nr(...) z dn. 26.04.2018r. – k. 116.

Tytułem wykonania porozumienia Nr (...) pozwany zapłacił na rzecz (...) S.A. łączą kwotę 10.000,- w tym:

- 21 maja 2018r. – 1.000,- zł;
- 6 lipca 2018r. – 1.000,- zł;
- 30 lipca 2018r. – 1.000,- zł;
- 24 września 2018r. – 1.000,- zł;
- 8 stycznia 2019r. – 2.000,- zł;
- 28 stycznia 2019r. – 2.000,- zł;
- 8 marca 2019r. – 1.000,- zł;
- 11 kwietnia 2019r. – 1.000,- zł;
- 30 kwietnia 2019r. – 1.000,- zł;
- 3 czerwca 2019r. – 1.000,- zł;
- 6 sierpnia 2019r. – 1.000,- zł;
- 25 sierpnia 2019r. – 1.000,- zł;
- 7 października 2019r. – 1.000,- zł;
- 23 grudnia 2019r. – 1.324,97 zł.

Dowód: potwierdzenia zapłaty – k. 117 – 124, bezsporne.

W dniu 31 października 2018r. w wyniku podział (...) S.A. doszło do przeniesienia na powoda zorganizowanie części przedsiębiorstwa (...) S.A. obejmującego m.in. wierzytelność z tytułu porozumienia Nr (...).

Dowód: odpis z Rejestru przedsiębiorców KRS – k. 28 – 50, protokół Rep. A Nr (...) – k. 51 – 84.

Sąd zważył.

Na wstępie należy wyjaśnić, że na podstawie art. 15zsz¹ pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 ze zm.), sprawa została skierowana do rozstrzygnięcia na posiedzeniu niejawnym. Trzeba zaznaczyć, że powołany przepis przewiduje rozwiązanie szczególne, stąd jego zastosowaniu nie stoi na przeszkodzie fakt, że w niniejszej sprawie uprzednio przeprowadzono już rozprawę. Jest to bowiem sytuacja odmienna od stypizowanej w art. 148¹ § 1 k.p.c. O skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne zawiadomiono strony, które w ustawowym, tygodniowym terminie się temu nie sprzeciwiły. Podkreślenia wymaga, że zawiadomienie o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne na podstawie art. 15zsz¹ pkt 2 cyt. ustawy, nie otwierało stronom terminu do zgłaszania kolejnych twierdzeń lub wniosków dowodowych (z wyjątkiem usprawiedliwienia tego ujawnioną dopiero teraz potrzebą i możliwością ich powołania, co jednak nie miało miejsca.

Stan faktyczny sprawy ustalono na podstawie zaferowanych przez obie strony dowodów z dokumentów prawdziwości i rzetelności których żadna ze stron nie przeczyła.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcie obejmowało jedynie żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie za okresy zamknięte. Rozstrzygnięcie w zakresie należności głównej zawarte w pkt II wyroku z 26 sierpnia 2019r. jest bowiem prawomocne.

Żądanie odsetek związane jest z dokonaniem przez pozwanego zapłaty całości należności głównej. Terminy i wysokości zapłaconych kwot wynikała z potwierdzeń zapłaty oraz niezaprzeczonych przez pozwanego deklaracji powoda zawartej w piśmie datowanym na 20 marca 2019r., które wpłynęło do sadu w dniu 23 marca 2020r.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów ustalono istotne okoliczności sprawy, obejmujące fakt zawarcia przez pozwanego z (...) S.A. umowy kredytu, którego spłatę następnie uregulowano w porozumieniu restrukturyzacyjnym Nr (...) wypowiedzianym przez pozwanego, a także fakt zawarcia kolejnego porozumienia Nr (...) oraz jego wykonania. Za ustalone należało także uznać, że powód jest następcą prawnym (...) S.A. pod tytułem ogólnym na podstawie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h.

Bezspornym pozostawało, że podstawę prawną wierzytelności powoda stanowiła umowa kredytu zawartego między pozwanym a (...) S.A. w zgodzie z art. 69 Prawa bankowego. Na tej samej zasadzie należało oceniać zawarte do tej umowy porozumienia Nr (...) i Nr (...), przy czym nie stanowiły one samodzielnych umów kredytu a jedynie zmieniały wcześniej uzgodnione warunki wykonania pierwotnej umowy kredytowej. Strony uzgodniły też że pozwany zapłaci zaległą należność główna w 16 miesięcznych ratach po 1000,- zł płatnych do 25 dnia miesiąca począwszy od maja 2018r.

W wykonaniu tego porozumienia pozwany w okresie od 21.05.2018 do 23.12.2019 zapłacił na rzecz powoda łączną kwotę 16.324,97,- zł czyniąc to jednak z uchybieniem uzgodnionych terminów zapłaty.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z § 4 ust. 1 porozumienia Nr (...) zostało ono zawarte pod warunkiem rozwiązującym braku zapłaty którejkolwiek raty w terminie lub wysokości określonej w tym porozumieniu. Po myśli art. 89 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunek). Jakkolwiek warunkiem powinno być zdarzenie przyszłe i niepewne, a tym samym niezależne od woli stron, to jednak przyjmuje się za dopuszczalne uzgodnienie, że zdarzeniem takim będzie spełnienia świadczenia przez jedną

ze stron czynności prawnej (**vide**: postanowienie Sądu Najwyższego sygn. akt IV CSK 118/07; postanowienie Sądu Najwyższego sygn. akt III CZP 85/12; wyrok Sądu Najwyższego sygn. akt V CK 490/04; wyrok Sądu Najwyższego sygn. akt V CK 285/02, wyrok Sądu Najwyższego sygn. akt IV CSK 358/10, wyrok Sądu Najwyższego sygn. akt V CSK 579/15). Konsekwencją powyższego było wygaśnięcie porozumienia Nr (...) z uwagi na to, że pozwany niewątpliwie nie płacił rat objętych tym porozumieniem w uzgodnionym terminie. Pozwany terminowo zapłacił bowiem jedynie pierwszą ratę wymagalną w maju 2018r. kolejną zaś, wymagalną w dniu 25 czerwca 2018r., zapłacił dopiero 6 lipca 2018r.; w kolejnych miesiącach również opóźniał się w zapłacie, płacąc ratę wymagalną 25 lipca 2018r. w dniu 30 lipca 2018r., a wymagalną w dniu 25 sierpnia 2018r. w dniu 24 września 2018r. Następnie do stycznia 2019r. pozwany w ogóle zaprzestał zapłaty rat, zaś w okresie od stycznia do kwietnia zapłacił łącznie 6.000,- zł odpowiadające 6 ratom należnym za okres od września 2018 do lutego 2019.

Mimo wygaśnięcia w/w porozumienia, w kolejnych miesiącach – do 23 grudnia 2019r. pozwany dokonywał dalszej spłaty należności w ratach w ten sposób zaspokajając wierzycelność powoda w zakresie należności głównej w całości.

Wygaśnięcie porozumienia powodowało jednak, że udzielona pozwanemu zwłoka wyłączająca czasowo naliczanie odsetek utraciła aktualność. Obligowało to pozwanego do zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od należności głównej, która była płacona z opóźnieniem – zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 482 k.c.

Odsetki te przysługiwały powodowi od zaległej należności głównej każdorazowo za okres od dnia następującego po dokonaniu przez pozwanego zapłaty raty, do dnia dokonania kolejnej zapłaty. Data dokonania zapłaty ostatniej części należności głównej zamyka okres, za który powodowi służą odsetki.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I. wyroku

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a w razie jednoczesnego zrzeczenia się roszczenia – w każdym czasie. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). Stosownie do art. 355 § 1 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Powód cofnął pozew w zakresie odsetek od 1.324,97 zł przypadających po 23 grudnia 2019r. Od zawodowego pełnomocnika powoda można by co prawda oczekiwać umiejętności prawidłowego sformułowania wniosków procesowych, niemniej sąd uzął, że stanowisko powoda, zawarte w piśmie z dnia 11 maja 2020r. w którym wskazał, że żądanie odsetek od kwoty 1.324,97 od dnia 24 grudnia 2019r. jest „nieaktualne” stanowi oświadczenie o rezygnacji z roszczenia równoznaczne w skutkach procesowych z cofnięciem pozwu. Uznając to oświadczenie za skuteczne, gdyż pozwany nie sprzeciwił mu się w określonym terminie, zaś samo cofnięcie za dopuszczalne, postępowanie w niniejszej sprawie – należało umorzyć w zakresie w jakim powód zrezygnował z dochodzonego roszczenia tj. co do odsetek od 1.324,97 zł od dnia 24 grudnia 2019r.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt II

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Obejmuje ono koszty procesu związane z wytoczeniem powództwa, także w zakresie objętym wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2019r. Powództwo uwzględniono w zakresie aktualnym na dzień wyrokowania. Jednak w części było ono nieuzasadnione już w chwili jego wniesienia. Pierwotnym pozwem powód dochodził bowiem kwoty 14.324,97 zł, z której w chwili wytoczenia powództwa pozwany zapłacił już 3.000,- zł. Następnie, mimo dowodów zapłaty dalszej kwoty 2.000,- zł powód nie zdecydował się na cofnięcie pozwu (o tym żądaniu orzeczono w wyroku z dnia 26 sierpnia 2019r.). Podtrzymując żądanie spełnia świadczenia już spełnionego nie daje podstaw do uznania powoda za wygrywającego spór mimo że spełnienie świadczenia nastąpiło w toku sprawy. Powód winien był tu cofnąć pozew. Oznacza to że powód wygrał spór w 79% i adekwatnie do tego przysługiwał mu zwrot kosztów procesu przed sądem I i II instancji. Poniesione przez powoda koszty procesu wynosiły łącznie 4.917,- zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu w wysokości 300,- zł, opłatę sądową od wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem (100,- zł), konsumującą również opłatę sądową od wniesionego następnie zażalenia w sprawie sygn. akt VI Gz 487/19, koszty zastępstwa procesowego przed sądem I instancji w

wysokości 3.600,- zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. poz. 1804 z późn. zm.), koszty zastępstwa procesowego przed sądem II instancji (w postępowaniu zażaleniowym sygn. akt VI Gz 487/19) w wysokości 225,- zł (§ 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 cyt. rozporządzenia) i koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Pozwany nie poniósł kosztów procesu. Uwzględniając zakres, w jakim każda ze stron wygrała spór, powodowi przysługiwały koszty procesu w wysokości 3.337,75 zł (4.225,- x 79%). Należne powodowi koszty procesu nie obejmują opłaty uiszczonej od wniosku o uzasadnienie postanowienia z dnia 5 marca 2020r. o zawieszeniu postępowania. Nie stanowiła ona celowego kosztu postępowania, skoro powód postanowienia tego nie zaskarżył, a równocześnie z wnioskiem o doręczenie postanowienia z uzasadnieniem złożył skuteczny wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt III wyroku.

/SSR Łukasz Kozakiewicz/

1 art. 15zsz¹ pkt 2 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020r. poz. 374 ze zm.).